

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 7/2011-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. J., D., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 123/2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. J. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. júla 2010 doručená sťažnosť J. J., D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 123/2008.

Zo sťažnosti, z jej príloh a zo zistení ústavného súdu vyplýva, že návrhom doručeným Krajskému súdu v Banskej Bystrici 22. mája 2008 sa sťažovateľ v postavení navrhovateľa domáhal proti odporcovi G., a. s., vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 20 000 000 Sk (663 878,37 €) a vydania predbežného opatrenia. Zároveň sťažovateľ požiadal o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 23 S 94/2008-9 vyslovil svoju vecnú a miestnu nepríslušnosť a vec postúpil okresnému súdu. Spis bol okresnému súdu doručený 21. júla 2008 a konanie bolo vedené na okresnom súde pod sp. zn. 25 C 123/2008.

Okresný súd uznesením č. k. 25 C 123/2008-23 z 22. septembra 2008 nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a nevyhovel jeho žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Proti označenému uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 5 Co 293/2008-33 z 11. decembra 2008 tak, že potvrdil uznesenie okresného súdu.

Uznesenie okresného súdu č. k. 25 C 123/2008-23 z 22. septembra 2008 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 5 Co 293/2008-33 z 11. decembra 2008 nadobudlo právoplatnosť 16. februára 2009. Okresný súd následne vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh.

Okresný súd v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku sťažovateľom v určenej lehote uznesením č. k. 25 C 123/2008-43 z 23. júla 2009 konanie vo veci samej zastavil, návrh na vydanie predbežného opatrenia odmietol a rozhodol o trovách konania. Proti označenému uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie. Krajský súd uznesením č. k. 5 Co 356/2009-52 z 30. októbra 2009 potvrdil uznesenie okresného súdu.

Uznesenie okresného súdu č. k. 25 C 123/2008-43 z 23. júla 2009 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 5 Co 356/2009-52 z 30. októbra 2009 nadobudlo právoplatnosť 9. decembra 2009.

Proti uzneseniu krajského súdu z 30. októbra 2009 podal sťažovateľ 18. decembra 2009 dovolanie a zároveň požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovenie zástupcu z radov advokátov v dovolacom konaní.

Sťažovateľ tvrdí, že „Do dnešneho dňa od spomínaného sudu nebola mojej osobe doručené žiadna korešpondencia čiže nič – žiadne vyrozumie – ako sa vo veci pokračuje a jedná. Od podania mojho Platobny rozkaz – Navrh zo dna 23. 2. 2009 uplynulo 16 mesiacov a par dní...

... Vzhľadom na uvedené skutočnosti mam za to že OS – BA I vo veci nic nevykonal – žiaden ukon cim doslo k poruseni práva na prerokovanie veci bez zbytocnych prietahov.“.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„Zakladné prava stažovatela J. J. D. po prerokovani veci bez zbytocnych prietahov podla § čl. 48 ods. 2 Ustavy SR bol plne poruseny v sp. 25 C 123/2008 – platobny rozkaz – navrh zo dna 23. 2. 2009.

Aby stažovateľovi J. J. mu bolo plne priznané primerané financne zadostucinenie v sume vo výške 137.775,67 Eura ktore OS BA I Zahradnicka 10 812 44 BA poviny vyplatit do jedneho mesiaca pravoplatnosti tohto nalezu.

Ako aj vzniknute trovy s podanim žaloby na Ustavny Sud SR a stratu času + nahrada hotovych vydavkov a korešpondencie vo výške 300 EURO v zmysle ustanovenia o Ustavnom súde.

Tymto žiadam aby Ustavny sud SR zaviazal Okresný sud BA I Zahradnicka 10 812 44 BA na plnenie si svojej povinnosti v danej veci a na zaplatenie jednorazoveho financneho primeraneho zadostucinenia vo výške výške 132.775,67 Euro do jedneho mesiaca.“

Sťažovateľ zároveň požiadal ústavný súd o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Zo spisovej dokumentácie sa nedá zistiť, z akých dôvodov sťažovateľ tvrdí, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 25 C 123/2008 podal 23. februára 2009 návrh – „*Platobny rozkaz – Navrh zo dna 23. 2. 2009*“. Zo zistení ústavného súdu totiž vyplýva (pozri aj časť I tohto uznesenia), že sťažovateľova právna vec vedená okresným súdom pod sp. zn. 25 C 123/2008 bola právoplatne skončená 9. decembra 2009, a to zastavením konania vo veci samej a odmietnutím podania označeného ako návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Namietané konanie pred okresným súdom bolo právoplatne skončené 9. decembra 2009, pričom sťažovateľ doručil ústavnému súdu svoju sťažnosť až 1. júla 2010, z čoho vyplýva, že bola podaná zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, čo zakladá dôvod na jej odmietnutie z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Keďže sťažovateľ v predmetnej veci podal 18. decembra 2009 dovolanie proti uzneseniu krajského súdu č. k. 5 Co 356/2009-52 z 30. októbra 2009, ústavný súd sa zaoberal aj postupom okresného súdu smerujúcim k predloženiu veci na rozhodnutie dovolaciemu súdu.

Ústavný súd zo spisu zistil, že okresný súd 12. februára 2010 vyzval sťažovateľa, aby preukázal svoje osobné a majetkové pomery pre účely rozhodnutia o jeho žiadosti

o oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovení právneho zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie. Sťažovateľ na výzvu okresného súdu reagoval podaním z 12. februára 2010, ktoré bolo okresnému súdu doručené 16. marca 2010.

Okresný súd uznesením č. k. 25 C 123/2008-64 zo 14. apríla 2010 nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a nevyhovel jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie. Proti označenému uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ 6. mája 2010 odvolanie a zároveň vzniesol námietku zaujatosti sudcov okresného súdu aj krajského súdu.

Spis bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa 1. júna 2010. Krajský súd vrátil spis okresnému súdu 6. septembra 2010 ako predčasne predložený z procesných dôvodov. Prípisom z 8. septembra 2010 okresný súd v zmysle pokynu krajského súdu oznámil sťažovateľovi, že ním vznesená námietka zaujatosti nebude predložená nadriadenému súdu.

V súvislosti so skutočnosťou, že sťažovateľ podal túto sťažnosť ústavnému súdu, ústavný súd požiadal okresný súd o predloženie spisu; okresný súd tejto žiadosti vyhovel. Z tohto dôvodu sa spis v období od 25. októbra 2010 do 14. januára 2011 nachádzal na ústavnom súde, preto okresný súd v tomto období vo veci nemohol konať.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatoval, že v období po 18. decembri 2009 okresný súd v súvislosti s vykonávaním úkonov smerujúcich k predloženiu veci na rozhodnutie dovolaciemu súdu konal v zásade bez priesťahov až do 1. júna 2010, keď predložil spis na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa krajskému súdu.

Krajský súd však 6. septembra 2010 vrátil spis okresnému súdu ako predčasne predložený, keďže súčasťou odvolania bola aj námietka zaujatosti sudcov okresného súdu a krajského súdu a okresný súd v tejto súvislosti nepostupoval v súlade s § 16 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Podľa pokynu krajského súdu bolo povinnosťou okresného súdu pred predložením veci krajskému súdu oznámiť sťažovateľovi

dôvod, pre ktorý sa vec nadriadenému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti nepredkladá. V dôsledku tohto pochybenia okresného súdu došlo k určitým prieťahom v konaní. Okresný súd svoje pochybenie napravil, keď prípisom z 8. septembra 2010 sťažovateľovi v zmysle pokynu krajského súdu oznámil, že ním vznesená námietka zaujatosti nebude predložená nadriadenému súdu, keďže nespĺňa náležitosti podľa § 15a ods. 3 prvej vety OSP (*„neuviedli ste dôvody zaujatosti, kedy ste a o týchto dôvodoch dozvedeli ani voči ktorým konkrétnym osobám Vaša námietka zaujatosti smeruje“*).

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05).

V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť odmietne z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05). Vychádzajúc z tohto právneho názoru ústavný súd konštatoval, že prieťahy spôsobené označeným pochybením okresného súdu v súvislosti s vykonávaním úkonov smerujúcich k predloženiu spisu dovolaciemu súdu nedosahujú takú intenzitu, že by mohli byť kvalifikované ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene, ako aj z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2011